

Arrest

nr. 350 706 van 22 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. CARSAU
Elizabethlaan 122
2600 Berchem

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 24 juni 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gelet op boek 2, titel 3, hoofdstuk 2 van de RvV-wet.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juli 2026 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat P. CARSAU verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker verbleef in de gevangenis van Mechelen naar aanleiding van veroordelingen door de politierechtbank.

1.2. De gemachtigde van de minister trof op 24 juni 2026 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan op diezelfde dag in de gevangenis in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Betreffende de urgente procedure

2.1. Het verzoekschrift is gericht tegen een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

2.2. De bestreden beslissing (bijlage 13septies) maakt een “*verwijderingsbesluit*” uit in de zin van artikel 2.28 van de RvV-wet, waardoor het beroep volgens de urgente procedure dient te worden afgehandeld. Van de (tijdige) indiening van een beroep tegen een verwijderingsbesluit gaat krachtens de RvV-wet een automatisch schorsende werking uit (artikel 2.31, §5 van de RvV-wet) zodat de vordering tot schorsing doelloos is.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werpt ambtshalve een exceptie op van niet-ontvankelijkheid wegens laattijdigheid.

De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20.686, Eeckman en Valcke). De rechter dient dus, zelfs ambtshalve, na te gaan of het beroep binnen de vervaltermijn werd ingesteld en moet ingaan op excepties van niet-ontvankelijkheid die dienaangaande worden opgeworpen. De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671; RvS 27 maart 2001, nr. 94.316). Het is de Raad niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733).

3.2. Artikel 2.15, §2 van de RvV-wet bepaalt het volgende betreffende de termijnen voor het indienen van het beroep indien dit gericht is tegen een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies):

“(…)

§ 2. Het verzoekschrift wordt ingediend binnen de tien dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:

2 ° indien het beroep is gericht tegen:

(…)

c) een terugkeerbesluit dat gepaard gaat met een verwijderingsbesluit; of

(…)”

3.3. De beroepstermijn bedraagt in verzoekers geval dus “*tien dagen vanaf de kennisgeving*”. De kennisgeving vond plaats op 24 juni 2026. Ingevolge de berekeningswijze, die is vastgelegd in artikel 2.5 van de RvV-wet, was maandag 6 juli 2026 de laatste nuttige dag om op ontvankelijke wijze een beroep in te stellen tegen de bestreden bijlage 13septies.

3.4. Het verzoekschrift en de stukken werden voor het eerst op 15 juli 2026 - dus meer dan een week na het verstrijken van de beroepstermijn - overgemaakt aan de Raad.

In zijn J-box-bericht van 15 juli 2026 stelde de advocaat van verzoeker dat er reeds eerder, op 30 juni 2026, melding zou zijn gemaakt van een beroep.

Na onderzoek van de beschikbare gegevens blijkt dat op 30 juni 2026 inderdaad een bericht werd verzonden naar de J-box. Dit bericht bevatte echter geen verzoekschrift of stukken. Een loutere ‘melding’ volstaat niet om een beroep, zelfs niet voorlopig, aanhangig te maken bij de Raad.

Er werd overigens vanuit de griffie nooit een vraag tot ‘regularisatie’ van een verzoekschrift gericht aan de verzoekende partij. De verzoekende partij verzond louter op eigen initiatief op 15 juli 2026 een bericht waarbij zij “*vooralsnog*” haar verzoekschrift en de stukken overmaakte. Deze spontane ‘regularisatie’ staat haaks op het inquisitoire karakter van de rechtspleging bij de Raad en is niet van aard om een laattijdige indiening te ‘wettigen’.

3.5. De op 15 juli 2026 ingediende vordering tegen de bijlage 13septies, die op 24 juni 2026 ter kennis werd gebracht, is laattijdig.

3.6. De Raad stipt aan dat de beroepstermijn slechts kan worden verlengd indien verzoeker ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn een beroep in te stellen. De bewijslast van het bestaan van overmacht ligt bij de verzoekende partij (RvS 23 mei 2003, nr. 119 779). De verhindering om het beroep tijdig in te dienen moet dus uitgaan van een van de menselijke wil onafhankelijke gebeurtenis, die onvoorzienbaar en onvermijdbaar is en die door het slachtoffer niet kan worden beïnvloed. (Cass., 9 oktober 1986, R.W., 1987-88, 778; zie P. VAN ORSHOVEN, “Nietontvankelijkheid, nietigheid, verval en andere wolfijzers en schietgeweren van het burgerlijk

procesrecht", P&B, 2002, nr. 1, 3). De beoordeling van de redenen van overmacht komt toe aan de feitenrechter (RvS 16 december 2009, nr. 198 980; RvS 10 januari 2006, nr. 153 402).

3.7. Ter terechtzitting vraagt de aanwezige raadsvrouw om rekening te houden met het 'lege' bericht van 30 juni 2026, maar dit 'lege' J-box-bericht volstaat niet om de Raad op ontvankelijke wijze te vatten.

De vordering is niet ontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op tweeëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. DECUYPER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DECUYPER

F. TAMBORIJN